

ETKİNLİK RAPORU

<u>Etkinliğin Adı</u>	→ Aladağlar Transı 08 Özel Etkinliği
<u>Yeri</u>	→ Dipiz-Apışkar-Yedigöller-Emli
<u>Tarihi</u>	→ 1-2-3-4 Eylül 08
<u>Etkinlik Sorumlusu</u>	→ Caner Çiftçi
<u>Teknik Sorumlu</u>	→ Güneş Can Acar
<u>Malzeme Sorumlusu</u>	→ Caner Çiftçi

Etkinliğe katılan sporcular... (ES, TS, MS, S (sonradan katılım) belirtiniz)

Güneş Can Acar (kurtarmacı, gizemli ve ts)
Eren Can (düşünür, lider ve aşık)
Yunus Yücel (tiryaki, lider ve aşık)
Barış Özcan (işsiz, lider ve aşık)
Caner Çiftçi (kudurmuş, lider ve es)
ve
Kancık (it, sadık ve yavşak)

Not: lider almışların ödevleri okunmamıştır.

Eğitim Alan Sporcu Sayısı:-----

Eğitim Veren Sporcu Sayısı:-----

ETKİNLİK TOPLANTISI

Konuşulan konuların, eleştirilerin ve önerilerin madde madde açıklanması ve etkinlik sorumlusunun yorumu:

episode 1: the incredible night

ilk gün Küçük Demirkazık çıkışı ve inişine dair notlar:

Güneş'ten:

- geceye kalmamız tehlikeliydi
- ay bilem yoktu.
- geldiğimiz yerden inmemek hata oldu, bilmediğimiz yola o vakitte girmek büyük risk
- daha önce görmediğimiz iniş rotasının farklı olması ve daha kısa süre tutması bizi cezbetti.
- rotayı kaçırınca vadi tabanına inmek yanlıştı.
- öte yandan güzel bir deneyim oldu. karanlıkta yürüyüş, algıların açılması, ipe iniş vs..yapılan hataların tecrübe olarak kazandırdıkları...
- şanslıydık
- Apışkar geçidindeki iletişim kopukluğu daha önce ne olacağını konuşmamamız sebebi ile gerçekleşti. Beni aramak için tırmanmanız hataydı, böyle durumlarda daha uzun süre beklemek gerekli.
- öte yandan ekip olarak oldukça dayanıklıydık.
- Apışkar mevkiini daha önce görmemiş olmamız bizim işimizi en çok zorlayan şeylerden birisiydi.

Yunus'tan:

- iniş olayı komple bir yanlıştı
- uykusuz ve açtık (kayısı yemedi yunus:)

-Apışkar'da ekiplere ayrılıp yola öyle bakmalıydık. Güneş yanlış çıkmamalıydı.
-öte yandan kafa lambası yetersiz olduğu için ikiye ayrılmak ta çok elverişli olmazdı
-kaza olmaması büyük şans çünkü birikerek büyük sorunlar ouşturabilecek bir sürü küçük dallamalık vardı.

Eren'den:

-Güneş'i kaybettiğimiz de ki endişenin ilk sebebi haberleşememizdi, bunu kaçırmamız lazım.
-inirken bir yerde ip açmadık ama çok riskliydi
-iyiyiz güzeliz ama ayağımız kaysaydı bir kere sıçtıydık

Caner'den:

-belli hatalar vardı ve olabilirdi. Ama en büyük sorun malzemeleri az almış olmamızdı, bizi o geciktirdi, ve belki bivaklayacak yerde zor durumda bıraktı(eksik koşum, kafa lambası, olamyan mat, tulum, kayısı ve üzüm harici erzak vs)

Konuyu daha iyi anlamak için Güneş in teknik raporundan ayrıntılar:

Hemen çadırı kurup Vadinin güney yüzünden aşağı, K.Demirkazık zirvesine doğru hareket edip
(15:00), biraz inişle dağın doğu yüzündeki bacaya ulaşan külahları yakaladık (çıkışa kamp yerine
varmadan, daha alçaktan başlasak geldiğimiz yolu dönmek ve alçalmak zorunda kalmazdık).
Ekipte,
yol yorgunluğu ve kamp yüküyle yapılan çıkıştan sonra biraz zorlananlar olduğundan
istediğimiz
tempoyu tutturamıyorduk. Külahları tırmanarak bacaya iyice yaklaştık. Burada, külahların
dikleştiği
bir yerde kısa bir yan geçiş için sırt şeklinde bir uzantının arkasından karşı ağırlıkla belden
emniyet
aldım. Külahların zorlaşıp bacaya iyice yaklaştığı yerlerde, soldaki (güney) duvarın dibinden
bacanın
devamı olarak gelen oluktan tırmanmak çok daha kolaymış. Uzaktan görüldüğünden çok
daha kolay
olan bacadan rahat bir şekilde tırmanıp zirveye ulaştık (18:20).
İniş (Kabus): Ciddi bir kararsızlıktan sonra, teknik etapların daha kısa süreceği inancıyla
(biraz da farklı
bir rota görme isteği) inişi daha önce hiçbirimizin inmediği/çıkmadığı Güney Sırtı-Batı Yüzü
Rotasından
(N13) yapmaya karar verdik. Zirveden güneşin batmasına yalnızca bir saat kala
ayrıldığımızdan Doğu
rotasının yer yer dikleşen külahları yerine Batı yüzünden 100-150 mt'lik bir inişle bu rotanın
rahat
kısımlarına ulaşmayı ümit ediyorduk. Sonuçta öyle bir cehenneme düştük ki o külahları arar
olduk.
Güney yüzündeki baca sandığımızdan zor, çürük ve uzun çıktı. Hava karardığından yelken
kayadaki
yan geçişi de bulamayıp, kulvarın çok uzamayacağını umut ederek vadi tabanına kadar bu
kulvardan
dümdüz inmeye karar verdik. Aslında isteğimiz Güney Sırtının altında kalan ve haritadan
mülayim
olduğu anlaşılan külahlara ulaşmaktı ama sol yanımızdaki dimdik sırt, iniş boyunca oluktan
çıkmamıza
izin vermedi. Alacakaranlıkta yaptığımız 100-150 mtlik ipsiz inişten sonra saat 20:20'de ilk ipi

açarak

30 mt indik (1 perlon bırakıldı, 1 saat sürdü). Kolay etaplarda yapılan 15-20 mtlik serbest inişten sonra

çaktığımız sikkeden ikinci inişi yaptık (22:15). Görece rahat külah ve setlerden inerek Apışkar Vadisinin düzüne ulaşıp rahatladık (23:00). Sanırım ekipteki kimsenin unutamayacağı bir 4 saat

geçirmiştik.

Demirkazık Kuzey sırtındaki geçide ulaşmak için doğuya yöneldik. Karşımızda kuzey güney boyunca

uzanan kaya etapları vardı ve zifiri karanlıkta geçidin nerede olduğunu kestiremiyorduk (23:30).

Hiçbirimizin bilmediği bu geçit bir baraj gibi dik etaplarla tıkanmıştı. Kaya boyunca önce güneye,

sonra kuzeye yürüyerek kolay bir çıkış aradık. Kayaların mülayimleştiği bir yerden yol aramak için

yalnız başıma tırmanmaya başladım. Amacım geçidi ve vadiye inen patikayı bulup, kolay yoldan ekibin

yanına inmek ve aynı yoldan ekibi çıkarmaktı. Kolay kaya etaplarından tırmanarak 15 dakika sonra

geçide ulaştım; burada gündüz Teke Pınarı'nda karşılaştığımız rehberi bulmayı umuyordum ama onun

yerine 2 çadır ve çadırların dışında uyuyan birkaç İranlı dağcı vardı. Beni yine İranlı olan rehberlerine

yöneltiler. Uyandırdığım adam, geçidi veya patikayı bilmediğini ama istersem bana yardım edebileceğini söyledi. Gerek olmadığını söyleyip oradan ayrıldım; kısa bir aramadan sonra buranın geçit olduğundan emin oldum ve Apışkar'a inen patikayı buldum. Kayadan

tırmandığım etapları,

patikadan inip, ekibin sesini duyabildiğim bir yere kadar yaklaştım. Benden 40 dakika kadar haber

alamayan arkadaşlarım meraklanmışlar ve tırmanmaya başlamışlardı. Geçide giden kolay çarşakların

çok yakınında idiler; kolay bir geçişle yanıma ulaştılar ve birlikte geçide çıktık (00:45).

Karanlıkta Kuzey

Duvarı'ndan Dipsiz'e inen patikayı bulmak bile pek kolay olmadı. Gece 2'de çadırdıydık.

Yemek yiyip

4 gibi yattık.

Episode 2: the day after tomorrow

Yorucu günden sonra yaptığımız kebab ve keşif üzerine...

-geçidi öğrenmek için yaptığımız kısa yürüyüş iyi oldu, kaybolduğumuz yerlerin aslında ne kadar şahane olduğunu gündüz gözü ile gördük

-insanlardan alınan bilgilerin güvenilmezliği konusunda hemfikir olundu. Mesela su kaynakları ve rotalar hakkında. Gölü bok götürüyor, içenin midesi eriyor dediler, mis gibim içtik, yüzdük...

Yasemine de çıkılmaz dediler, kafayı yemişiz meğer, işkence ediyonuz kendimize filandı falandı...en keyifli günümüz o gündü halbuki....

Episode 3: general overview

-abur cubur alımında doğal takılalım suni tüketmeyelim bahnesi elde hiç tuzlu, hamurişi(büskivi falan) olmaması bazılarımızı bezdirdi.

-bağırsaklar çok çalıştı ve beş erkek olmanın gereğinden kaynaklanan gaz muhabbeti ne kadar eğlensek te hepimizi bezdirdi.

-inişlerde genel olarak çok yavaşlık. Daha çok daa giderek geliştirebileceğimiz bir şey bu.

-enerjimizi verimli harcamak gerek. Yanlış basmak, yanlış tutmak ne kadar basit görünsede enerjimizden çalan hadiseler. Dağa gitmek gerek
-en ufak tereddüt olan yerde ip açmaktan çekinmemek gerek. Bazen uyduk buna bazen uymadık.
-çıkışlarda yürüyüşlerde ekonomik, tekrarsız ve öz konuşmak gerek. Önümüzdekinin veya arkamızdakinin durumunu bilemeden sudan bir muhabbet açmak veya bir şeyler sormak kişi için dikkat dağıtıcı zorlayıcı olabilir. Etkinlikte çok ciddi hissedildi bu. Gereksiz bi “hay a.q.” sesi başkasını tedirgin edebilir veya bi sorunun cevabını almak için defalarca tekrarı zor durumda olduğunu bilmediğimiz tırmanıcı için oldukça sorun, gerginlik veya tehlike oluşturabilir
-çok çok uyuduk ve çok çok uzun molalar verdik.
-yunus tek başına bitirdiği koca paket çikolata için kınandı.
-caner yanında getirdiği tornavida, bir yan keski, bir küçük ve bir büyük pense, yarım kilo duck taype, koca bir makara naylon ip ve yarım kiloluk 120 kalın yapraklı defter için kınandı.
-eren hiç antrenmansız ve etkinliksiz geldiği için kendini kınadı.(yoksa iyiydi canım.)

ETKİNLİĞİN MALİ RAPORU

Etkinlik Parası:

Gelir (YTL)		Gider (YTL)	
Koldan alınan para	200 ytl	62,5	Tren 5 gidiş
Toplanan etkinlik parası	54x3, 30	50	Tren 4 dönüş
Diğer		40	Arabalı köye dönüş
		7	Ekmek
		24	Demirk. 4 dönüş
		30	Demirk. 5 gidiş
Toplam →	392	Toplam →	203,5

Yürütme Kuruluna Geri Verilen Miktar: 188,5 ytl

Harcamalar hakkında (borçluları belirtiniz)

Son gün inişte çok geciktiğimizden Sarı Memedin Yurdu'ndan sobek çalışanı Zeynel isimli bir aşçının aracını kiraladık. 40lira tuttu.

Oruç ayı sebebi ile açık fırın yoktu. Çorbacı da kapalıydı. Şehir merkezinde zar zor açık bir fırın bulduk.

Ulaşım hakkında

Herşey aynı işte.

Başka etkinliklerin bilgilerine bakarak ayrıntılar öğrenilebilir.

Yalnız ek olarak dönüşte tren biletlerimiz sorun çıkardı.

Daha önce hiç bir sorun olmadığından herkese öğrenci indirimi saydırarak bilet aldirmakta bir sakınca görmedim. Bok yemişim. Kompartıman görevlisi öğrenci kimliklerimizi sordu. Güneş ve Barış ın yanında yoktu

kimlik. Ceza kesildi. Halbuki aynı indirimı gidiş dönüş aldığımıza saydırsaydım geçerli olacaktı. Gidiş biletlerini de işimiz bitti diye attığımdan gösteremedim.

Özetle bilet alırken gidiş dönüş indirimini yaptırmak her durumda paçayı kurtarabilir.

ETKİNLİĞİN MALİ RAPORU

Toplanan Etkinlik ücretleri:

Güneş, 54 YTL

Caner, 54 YTL

Barış, 54 YTL

Eren, 30 YTL

Borçlular:

Yunus, 54 YTL

Eren, 5 YTL